

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/88/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123206785
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123206785.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcu: A. B. C., D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXXX/XX, F. G., zastúpeného splnomocnencom: X-legal, s.r.o., so sídlom Riazanská 806/66A, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 55 213 022, proti žalovanému: A. G. H., nar. XX.X.XXXX, bytom I. J. XXXX/XX, K., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 6. septembra 2023 č. k. 11C/60/2023-48 – proti vyhovujúcemu výroku I., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a závislom výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výkonom I. nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech žalobcu k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v podiele 1/1, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. K., vedenom Okresným úradom Piešťany, katastrálny odbor, a to ku stavbe - rodinný dom súpisné č. XXXX postavený na parcele registra „C“ č. 10162/35, za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu vo výške 40.000 eur s príslušenstvom z titulu nevrátenej časti istiny pôžičky a nezaplateného úroku z pôžičky zo Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 8.4.2021; výkonom II. návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo zvyšku zamietol a výkonom III. žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 185 ods. 2, § 324 ods. 1, 3, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 343 ods. 1 až 3, § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 151a, § 151b ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“).

3. Vecne dôvodil, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 30.8.2023 domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ktorým žiadal, aby súd zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcim sa v okrese Piešťany, obci K., katastrálnom území K., zapísaným na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Piešťany, katastrálnym odborom ako: pozemok parcela registra „C“ KN parc. č. 10162/12, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 807 m²; pozemok parcela registra „C“ KN parc. č. 10162/35, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 193 m² a stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXX, stojaci na parcele registra „C“ KN parc. č. 10162/35, na zabezpečenie pohľadávok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie sumy 40.000 eur s príslušenstvom vzniknutých na základe Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 8.4.2021, ako aj priznania nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil žalobca tým, že dňa 5.3.2021 poskytol žalobca ako veriteľ pôžičku vo výške 100.000 eur žalovanému ako dlžníkovi. Žalobca poskytol žalovanému pôžičku prostredníctvom bezhotovostného prevodu realizovaného z bankového účtu žalobcu na bankový účet žalovaného. V rámci príkazu na úhradu uviedol žalobca nasledovnú informáciu pre príjemcu: „Pôžička na rodinný dom“. Dňa 8.4.2021 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili k pôžičke zmluvu o pôžičke, ktorou spoločne písomne potvrdili svoje dojednania týkajúce sa lehoty splatnosti pôžičky, úroky, ako aj spôsob vrátenia pôžičky. Konkrétnu textáciu zmluvy o pôžičke koncipoval, resp. predložil žalobcovi, žalovaný. Podľa článku I. ods. 1. Zmluvy o pôžičke účelom poskytnutia pôžičky bola výstavba rodinného domu na parcelách reg. „C“ KN, parc. č. 1385/2 a 1386/5 v k. ú. I. L.. V zmysle článku I. ods. 2. Zmluvy o pôžičke lehota splatnosti pôžičky bola dojednaná do 31.12.2021. Podľa článku III. ods. 1. Zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli na úroku vo výške 10 % p.a. pre obdobie do zmluvného dátumu splatnosti pôžičky alebo do dátumu uhradenia pôžičky, podľa toho, ktorá z možností nastane skôr. V zmysle článku III. ods. 2. Zmluvy o pôžičke celková suma, t.j. požičaná suma spolu so zmluvným úrokom, bola dojednaná vo výške 110.000 eur (pôžička vo výške 100.000 eur a úrok vo výške 10.000 eur). Podľa článku IV. ods. 1. Zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že žalovaný vráti žalobcovi pôžičku vrátane úroku v lehote splatnosti jednorazovo. V článku V. ods. 1 Zmluvy o pôžičke samotný žalovaný navrhol zabezpečenie pôžičky záložným právom k nehnuteľnostiam v tom čase vo výlučnom vlastníctve žalovaného vedeným v k.ú. I. L. (v súčasnosti vedené na LV č. XXXXX). Napriek skutočnosti, že samotný žalovaný ponúkol žalobcovi zabezpečenie pôžičky formou záložného práva k nehnuteľnostiam, žalovaný po poskytnutí pôžičky zo strany žalobcu nikdy nepristúpil k uzatvoreniu zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam so žalobcom na zabezpečenie pôžičky, ako ani k podaniu príslušného návrhu na vklad záložného práva žalobcu k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností. Žalovaný poskytnutú pôžičku od žalobcu v celom rozsahu prijal bezhotovostným prevodom realizovaným na účet uvedený žalovaným v Zmluve o pôžičke, avšak túto pôžičku žalobcovi ako veriteľovi v termíne stanovenom v Zmluve o pôžičke nevrátil. Žalovaný po lehote splatnosti pôžičky vykonal niekoľko čiastočných úhrad pôžičky v hotovosti, a to v celkovej výške 70.000 eur. Žalobca uvedené čiastočné úhrady dlžnej sumy v celkovej výške 70.000 eur započítal v súlade s § 566 ods. 2 OZ na istinu pôžičky. Zostatok dlžnej sumy pôžičky, po zohľadnení uvedených čiastočných úhrad žalovaného, je vo výške 30.000 eur. Okrem zostatku istiny pôžičky vo výške 30.000 eur žalobca eviduje voči žalovanému tiež nárok z titulu úroku z pôžičky dojednaný v zmysle článku III. ods. 2. Zmluvy o pôžičke vo výške 10.000 eur. Celkovo tak žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávky po lehote splatnosti vo výške 40.000 eur. Žalovaný napriek jeho prezentovanej vôli zabezpečiť vrátenie pôžičky prostredníctvom zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam a napriek skutočnosti, že si bol vedomý existencie svojho záväzku voči žalobcovi na vrátenie pôžičky a vyplatenie jej príslušenstva, pristúpil v roku 2021 a 2022 k predaju nehnuteľností, ktoré mal vo výlučnom vlastníctve, tretím osobám, pričom žalobca v návrhu tieto prevedené nehnuteľnosti bližšie konkretizoval. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný vlastnil ako výlučný vlastník nehnuteľný majetok značnej hodnoty v k.ú. I. L., ktorý predal pred splatnosťou pôžičky a jej príslušenstva, daroval pred splatnosťou pôžičky a jej príslušenstva, resp. predal po splatnosti pôžičky a jej príslušenstva. Napriek skutočnosti, že žalovaný len z predaja nehnuteľností s ohľadom na ich trhovú hodnotu mal zrejme nadobudnúť finančne zdroje niekoľkonásobne prevyšujúce výšku jeho záväzkov voči žalobcovi z titulu pôžičky a jej príslušenstva, žalovaný si tieto svoje záväzky voči žalobcovi doposiaľ nesplnil. Za uvedených okolností má žalobca dôvodnú obavu, že žalovaný nemá záujem o splnenie zostatku jeho záväzkov voči žalobcovi, naopak, realizuje úkony, ktorými sa zbavuje svojho majetku, ktorý by mohol byť v budúcnosti postihnuteľný exekúciou a z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávky žalobcu. Žalovaný je podľa dostupných údajov v súčasnosti naďalej výlučným vlastníkom nasledovných nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Piešťany, obci K., k.ú. K., zapísaných na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Piešťany, katastrálnym odborom: a) pozemok - parcela registra „C“ KN parc. č. 10162/12, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 807 m²; b) pozemok - parcela registra „C“ KN parc. č. 10162/35, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 193 m²; c) stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXX, stojaci na parcele registra „C“ KN parc. č. 10162/35. K nehnuteľnostiam je ku dňu podania návrhu na príslušnom LV zapísané záložné právo v prospech L. F., M.. Z uvedeného je zjavné, že žalovaný v roku 2023 získal prostredníctvom úveru poskytnutého financujúcou bankou L. F., M. finančné prostriedky neznámeho rozsahu, ktoré opätovne - hoci vedel o pohľadávkach žalobcu, ktoré v tom čase boli značnú dobu po splatnosti - využil na neznáme účely a nevyužil ich na zaplatenie pohľadávok žalobcu ani len sčasti. Žalobca je toho názoru, že v prípade vyššie popísaného konania žalovaného: postupný odpredaj nehnuteľností a nakladanie s finančnými prostriedkami získanými z predaja týchto nehnuteľností; darovanie nehnuteľností, ako aj nakladanie s finančnými prostriedkami získanými z úveru L., sa môže jednať o úkony, ktorými žalovaný

ukrátil žalobcu ako veriteľa, resp. ktorými priamo ohrozil vymožitelnosť pohľadávok žalobcu ako veriteľa v prípade núteného výkonu rozhodnutia. Ani zriadené záložné právo L. prakticky nijakým spôsobom neobmedzuje žalovaného v prípadnom predaji nehnuteľností tretím osobám. Predaj nehnuteľností so zriadeným záložným právom v prospech financujúcej banky je pomerne bežnou transakciou, kedy v zásade splnením podmienky financujúcej banky - splatením zostatku úveru a jeho príslušenstva zabezpečeného záložným právom k prevádzaným nehnuteľnostiam - sa financujúca banka vzdá svojho záložného práva k zabezpečeným nehnuteľnostiam (vydá kvitanciu s návrhom na výmaz záložného práva). V danom prípade trhovú hodnotu nehnuteľností podľa informácií žalobcu niekoľkonásobne prekračuje hodnotu poskytnutého úveru L., ako aj hodnotu pohľadávok žalobcu. S ohľadom na konanie a postup žalovaného vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ako aj k úveru L., má však žalobca dôvodnú obavu, že v prípade predaja nehnuteľností by žalovaný uspokojil len pohľadávku financujúcej banky z úveru L. zabezpečenú záložným právom L. a zostatok finančných prostriedkov získaných ako kúpna cena nehnuteľností po vyplatení zostatku úveru L. a jeho príslušenstva by, rovnako ako v prípade ostatných nehnuteľností, resp. finančných prostriedkov získaných z úveru L. využil pre svoje neznáme potreby, resp. na iný účel ako na účel splatenia pohľadávok žalobcu. Uvedený právny úkon - predaj nehnuteľností môže žalovaný realizovať prakticky kedykoľvek, pričom pri podaní návrhu na vklad zrýchlenu formou je zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech nových vlastníkov - kupujúcich možný do 15 dní odo dňa podania návrhu na vklad. V uvedenej dobe by bolo pre žalobcu prakticky nemožné akýmkoľvek spôsobom dosiahnuť ochranu svojich práv a zabezpečiť vymoženie jeho pohľadávok prostredníctvom súdu, resp. exekútora, resp. zabezpečiť nehnuteľnosti alebo finančné prostriedky získané ich predajom. Žalobca dňa 29.8.2023 podal na Okresný súd Banská Bystrica ako príslušný súd v upomínacom konaní návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáha voči žalovanému zaplata pohľadávok spolu s príslušenstvom a trovami konania. Žalobca si tak splnil svoju povinnosť podania návrhu na súd vo veci samej. Ku dňu podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nebol vo veci vydaný platobný rozkaz. Súdne konanie je v súčasnosti vedené len pod č. konania: XXXXXXXXXX. Ako vyplýva z odôvodnenia podaného návrhu na platobný rozkaz, žalobca sa v súdnom konaní domáha z právneho titulu nevráteného zostatku pôžičky a jej príslušenstva od žalovaného zaplata sumy 40.000 eur spolu s príslušenstvom - úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30.000 eur odo dňa 29.8.2023 do zaplata a trovami konania. Vzhľadom na značnú výšku pohľadávok žalobcu a ich príslušenstva, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný doposiaľ (napriek uplynutiu značne dlhej doby odo dňa splatnosti pôžičky a jej príslušenstva) nevykonal úhradu dlžnej sumy ani len sčasti, ani sa nepokúsil svoj záväzok voči žalobcovi nijakým relevantným spôsobom riešiť, žalobca preskúmal v rámci verejných registrov majetkové pomery žalovaného, pričom zistil nasledovné skutočnosti. Žalovaný je jediným spoločníkom v obchodnej spoločnosti A. I., ktorej základné imanie je vo výške 5.000 eur, pričom obchodný podiel žalovaného predstavuje podiel na základnom imaní spoločnosti vo výške 5.000 eur; spoločnosť generuje dlhodobu stratu, ktorá sa naďalej prehľbuje, voči uvedenej spoločnosti sú ku dňu podania návrhu evidované aj dlhy a nedoplatky voči štátu. Žalovaný je zároveň jedným z troch spoločníkov obchodnej spoločnosti G. K., I., ktorej základné imanie je vo výške 5.000 eur, pričom obchodný podiel žalovaného predstavuje podiel na základnom imaní spoločnosti vo výške 2.500 eur; spoločnosť v roku 2022 nevytvorila žiadne tržby, v predchádzajúcich obdobiach dosahovala stratu, resp. zanedbateľný zisk svedčiace o nulovej, resp. veľmi obmedzenej podnikateľskej činnosti. Žalovaný nie je evidovaný ako samostatne zárobkovo činná fyzická osoba - živnostník a žalobcovi nie je známa ani žiadna informácia svedčiaca o tom, že by bol žalovaný zamestnaný na trvalý pracovný pomer. S ohľadom na hospodárske výsledky obchodných spoločností A. a G. K., v ktorých je žalovaný spoločníkom, ako aj s ohľadom na absenciu akéhokoľvek príjmu žalovaného z podnikateľskej činnosti (SZČO) alebo z trvalého pracovného pomeru, zrejme nie je možné očakávať, že žalovaný bude schopný splatiť pohľadávky voči žalobcovi zo svojich príjmov, ale výlučne len predajom svojho majetku. Žalovaný v súčasnosti nevlastní žiaden majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie pohľadávok žalobcu a ich príslušenstva okrem uvedených nehnuteľností. Žalobca ďalej uviedol, že má dôvodnú obavu, že žalovaný sa po doručení platobného rozkazu súdu vydaného v súdnom konaní bude zbavovať špecifikovaných nehnuteľností - tieto prevedie na tretie osoby a prípadný výťažok z ich predaja opätovne nepoužije na uspokojenie pohľadávok žalobcu a ich príslušenstva, pričom prípadná exekúcia na majetok žalovaného na vymoženie pohľadávok žalobcu by za týchto okolností bola ohrozená, resp. (s ohľadom na absenciu iného hnutelného alebo nehnuteľného majetku žalovaného) výslovne zmarená. Nakoľko žalovaný aj finančné prostriedky získané predajom nehnuteľností, resp. získané z úveru L. využil na iné účely ako na splatenie pohľadávok žalobcu, ani prípadný predaj špecifikovaných nehnuteľností a výťažok z predaja (kúpna cena) po zaplatení zostatku úveru L. tak nepredstavuje pre žalobcu žiadnu istotu, že zo strany žalovaného dôjde v

prípade predaja nehnuteľností k splateniu pohľadávok žalobcu a ich príslušenstva, a to ani v prípade, ak by boli žalobcovi medzičasom priznané exekučným titulom. Žalobca mal za to, že podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade boli splnené a osvedčil reálnosť a dôvodnosť svojej obavy, ako aj objektívne existujúce okolnosti súvisiace s reálne hroziacim nebezpečenstvom vzniku bezprostrednej ujmy vo sfére jeho majetkových práv vyžadujúce si okamžitú ochranu. Žalobca bol tiež toho názoru, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nezasiahne negatívnym spôsobom do majetkovej sféry žalovaného. Žalovaný nebude nariadením zabezpečovacieho opatrenia nijakým spôsobom obmedzený v užívaní nehnuteľností, rovnako nebude obmedzený ani ich ďalší predaj v prípade, ak sa žalovaný pre predaj nehnuteľností rozhodne. Zriadenie sudcovského záložného práva k nehnuteľnostiam však zabezpečí právnu istotu pre žalobcu, že v prípade predaja nehnuteľností budú jeho pohľadávky spolu s ich príslušenstvom uspokojené z kúpnej ceny získanej z tohto predaja a zo strany žalovaného nedôjde k uprednostneniu iných záujmov žalovaného ako splatenia pohľadávok žalobcu s ich príslušenstvom.

5. Ako dôkazy žalobca predložil SEPA príkaz na úhradu zo dňa 5.3.2021, Zmluvu o pôžičke zo dňa 8.4.2021, výpis z LV č. XXXXX pre k.ú. I. L., výpis z LV č. XXXXX pre k.ú. I. L., výpis z LV č. XXXXX pre k.ú. I. L., výpis z LV č. XXXX pre k.ú. I. L., výpis z LV č. XXXXX pre k.ú. I. L., výpis z LV č. XXXXX pre k.ú. I. L., výpis z LV č. XXXX pre k.ú. K., žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28.8.2023, detail notifikácie, detail podania.

6. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o pôžičke zo dňa 8.4.2021, na základe ktorej žalobca požičal žalovanému finančné prostriedky v sume 100.000 eur so splatnosťou pôžičky do 31.12.2021. Žalobca sa v konaní pred upomínacím súdom domáha od žalovaného zaplata sumy 40.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 30.000 eur od 29.8.2023, ako aj náhrady trov konania. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. K. vyplýva, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností uvedených v odseku 1. uznesenia.

7. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom, ako aj s prílohami, dospel k záveru, že žalobca osvedčil danosť práva, keď preukázal uzavretie Zmluvy o pôžičke zo dňa 8.4.2021, na ktorej bola pravosť podpisu dlžníka úradne osvedčená, a z ktorej zmluvy nemala byť doposiaľ vrátená časť istiny pôžičky vo výške 30.000 eur, ako ani úrok z pôžičky v sume 10.000 eur, hoci splatnosť pôžičky uplynula dňa 31.12.2021. Žalobca sa svojho nároku domáha žalobou podanou na upomínacom súde, o ktorom nároku zatiaľ nebolo rozhodnuté. Zatiaľ by bolo v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania predčasné tvrdiť, že nárok, ktorý si žalobca uplatňuje vo veci samej na upomínacom súde vo výške 40.000 eur s príslušenstvom, je očividne vylúčený. Súd bol preto názoru, že jeden z predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to osvedčenie nároku žalobcu uplatňovaného žalobou na upomínacom súde, je daný.

8. Žalobca zároveň osvedčil, že žalovaný je evidovaný ako výlučný vlastník predmetných nehnuteľností. Z lustrácie žalovaného v rozsahu celého územia SR (dôkaz vykonaný v súlade s § 185 ods. 2 CSP) zároveň vyplynulo, že žalovaný iný nehnuteľný majetok v dostatočnej hodnote nevlastní. Žalovaný je okrem predmetných nehnuteľností (LV č. XXXX pre k.ú. K.) iba podielovým spoluvlastníkom (o veľkosti podielu 1) pozemku parc. č. 2571/1 o výmere 542 m² - trvalý trávny porast (LV č. XXX pre k.ú. C.), čo nemožno považovať za dostatočný majetok vzhľadom na pohľadávku žalobcu voči žalovanému vo výške 40.000 eur s príslušenstvom. Vzhľadom na nepriaznivé hospodárske výsledky obchodných spoločností A. I. a G. K., I., v ktorých je žalovaný spoločníkom (verejne dostupné na internetovej stránke N.), nemožno konštatovať, že by tu bol iný majetok žalovaného, z ktorého by bolo možné pohľadávku žalobcu zo zmluvy o pôžičke zo strany žalovaného uspokojiť.

9. Osvedčená bola zároveň hrozba zbavovania sa majetku, keď napriek tomu, že v zmluve o pôžičke (článok V.) bol vyjadrený záujem zabezpečiť pohľadávku žalobcu zo zmluvy záložným právom k nehnuteľnostiam - pozemok parc.č. 1385/2 a 1386/5 v k.ú. I. L., tieto nehnuteľnosti boli podľa LV č. XXXXX prevedené kúpou zmluvou na tretie osoby, avšak dlh žalovaného splatený celý nebol.

10. Z vyššie uvedeného mal súd prvej inštancie za osvedčené, že okrem nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX pre k.ú. K. žalovaný nevlastní žiaden hodnotný majetok. Žalobca tak osvedčil, že nútený

výkon v budúcnosti judikovanej pohľadávky môže byť ohrozený, a to aj s poukazom na nie zanedbateľnú výšku pohľadávky.

11. Súd prvej inštancie tiež poukázal na skutočnosť, že podľa listu vlastníctva na nehnuteľnostiach viazne záložné právo v prospech L. F., M., čo samotné predstavuje obavu z ohrozenia exekúcie, keďže podľa § 61q ods. 2 Exekučného poriadku by bolo možné exekúciu na záloh (nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného) viesť iba vtedy, ak by záložný veriteľ (L. F., M.) s exekúciou súhlasil.

12. Z uvedeného dospel súd k záveru, že je daný dôvod zriadiť záložné právo na nehnuteľnom majetku žalovaného v prospech žalobcu, za účelom zabezpečenia jeho peňažnej pohľadávky voči žalovanému, keď existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, a to najmä s poukazom na výšku dlžnej sumy, nedostatok iného hodnotného majetku žalovaného a zaťaženie nehnuteľného majetku žalovaného záložným právom banky.

13. Súd prvej inštancie dodal, že obavu z ohrozenia exekúcie môže vyvolať akákoľvek skutočnosť svedčiaca o tom, že žalobca nebude v budúcnosti schopný účinne vymôcť svoj súdom priznaný nárok voči konkrétnemu žalovanému, pričom ust. § 343 CSP nevyžaduje, aby žalovaný vykonával faktické úkony smerujúce k prevodu vlastníctva nehnuteľností napr. uverejnením inzerátu o predaji nehnuteľností. Ak by aktivita žalovaného bola podmienkou pre vyhovieť návrhu, mohlo by sa stať, že požadovaná ochrana nebude žalobcovi poskytnutá včas, keďže žalovaný by mohol nehnuteľnosti rýchlo previesť. V tejto súvislosti súd poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/48/2016-123 zo dňa 9.2.2016 a uznesenie Ústavného súdu SR č.k. III.ÚS 741/2017-20 zo dňa 20.12.2017.

14. Pri posudzovaní návrhu žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia súd prvej inštancie prihliadol i na princíp proporcionality zásahu do majetkového práva žalovaného k zabezpečovanej pohľadávke. Dospel pritom k záveru, že zriadením záložného práva v navrhovanom rozsahu by tu bol zrejmy nepomer, pretože hodnota zálohu (rodinný dom s pozemkami) by niekoľkonásobne prevyšovala hodnotu zabezpečovanej peňažnej pohľadávky žalobcu (40.000 eur s prísl.). Súd mal za to, že rodinný dom v meste K., ktorý je podľa všetkého bydliskom žalovaného, nepochybne dosahuje všeobecnú hodnotu vyššiu ako suma 40.000 eur. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že je namieste zriadenie záložného práva žalobcu v menšom rozsahu, a to iba k rodinnému domu, keď takýmto spôsobom bude pohľadávka žalobcu voči žalovanému zabezpečená v dostatočnom rozsahu, ale zároveň nebude bezdôvodne záložným právom zaťažený ostatný nehnuteľný majetok žalovaného.

15. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo výroku I. uznesenia čiastočne vyhovel (v časti zriadenia záložného práva k nehnuteľnosti - stavba rodinného domu súpisné č. XXXX postavená na parcele č. 10162/35) a vo zvyšku (v časti zriadenia záložného práva k pozemkom parc. č. 10162/12 a 10162/35) návrh vo výroku II. uznesenia zamietol.

16. K rozhodnutiu o náhrade trov konania o zabezpečovacom opatrení súd prvej inštancie uviedol, že Civilný sporový poriadok neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti so zabezpečovacími opatreniami. Súd preto analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) použil ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 CSP potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej. Ďalej súd poukazuje na to, že výsledok konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nezávisí od výsledku konania vo veci samej. Keďže konanie o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môže byť samostatným konaním, so samostatným návrhom, a toto konanie samostatne končí nariadením zabezpečovacieho opatrenia, súd mal za to, že s poukazom na § 262 ods. 1 CSP je povinnosťou súdu rozhodnúť o náhrade trov tohto konania v tomto uznesení. Podporne súd poukázal napr. na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/52/2017 zo dňa 2.5.2017, sp. zn. 19Co/27/2017 zo dňa 13.4.2017.

17. Výrok o nároku na náhradu trov konania o zabezpečovacom opatrení súd prvej inštancie odôvodnil právne ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, vecne čiastočným procesným úspechom žalobcu v časti rodinného domu a neúspechom vo zvyšku (pozemky), preto žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

18. Proti tomuto uzneseniu v rozsahu vyhovujúceho výroku I. podal včas odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zrušenie. Odvolanie zjavne odôvodnil (posudzujúc ho podľa obsahu) ust. § 365 ods. 1 písm. f/,

h/ CSP. K tvrdeniam žalobcu uviedol, že so žalobcom sa zoznámil niekedy v roku 2020, keď pracoval na G. O. P. I. L. na oddelení stavebného úradu ako vedúci oddelenia výstavby. Žalobca mal v tom čase v lokalite I. L. niekoľko pozemkov. Koncom roka 2020 žalovaný prejavil záujem o kúpu pozemku - parcela „C“ 1385/2, 1386/5 v kat. úz. I. L.. Tento z vlastných zdrojov kúpil a plánoval tam začať stavať rodinný dom, ktorý by po dokončení ponúkol na predaj. V tomto čase žalovaný nemal viazané svoje finančné prostriedky v inej nehnuteľnosti a dohodli sa so žalobcom, že mu požičia sumu 100.000 eur na výstavbu rodinného domu. V zmluve o pôžičke bolo jednou z dojednaných podmienok zriadenie záložného práva. Niekoľkokrát to žalobcovi navrhol, ten však trval na tom, že to nie je nutné, dôkazom čoho je fakt, že žalovaného k takémuto kroku nikdy nevyzval a ani neprejavil vôľu od predmetnej zmluvy odstúpiť vzhľadom na nedodržanie tejto podmienky. Situáciu s výstavbou rodinného domu skomplikovala žiadosť o vydanie stavebného povolenia, pretože žalovaný bol zamestnancom stavebného úradu a bol obviňovaný z toho, že zneužíva svoju právomoc ako štátny zamestnanec. Stavebné povolenie sa podarilo vybaviť až ku koncu roka 2021, čo nebol najvhodnejší čas na začatie stavebných prác. Preto sa rozhodol predmetný pozemok predať, čo sa mu aj podarilo zrealizovať a financie z predaja pozemku mohol investovať do kúpy iných pozemkov. O tomto úmysle žalobcu upovedomil s tým, že rodinný dom sa na predmetnej parcele stavať nebude a pozemok predá. Tým pádom nepotreboval finančné prostriedky z predmetnej pôžičky, ktorú so žalobcom uzavrel. Navrhol žalobcovi, že mu pôžičku splatí, avšak žalobca tvrdil, že aktuálne finančné prostriedky nepotrebuje a žalovaný ich môže použiť na kúpu iného pozemku, ale s podmienkou, že ak bude financie potrebovať, dá žalovanému s dostatočným predstihom vedieť a žalovaný mu ich vráti. Keďže v tom čase boli ich vzťahy nadštandardné, nepovažovali za dôležité upraviť zmluvu o pôžičke, ktorá už medzičasom bola splatná. Z financií, ktoré žalovaný dostal za predaj pozemku, kúpil žalovaný iný pozemok, ktorý neskôr predal a začal sa venovať vysporiadavaniu pozemkov v oblasti I. L., kde bol veľký problém s možnou výstavbou. Keďže žalobca vedel, že tejto problematike žalovaný rozumie, navrhol mu, aby mu pomohol s lepším využitím a zhodnotením jeho pozemkov v kat. úz. I. L.. V tomto čase už žalovaný nepracoval na mestskom úrade, takže ponuku prijal. Začal vypracovávať podklady a projektovú dokumentáciu k stavbám, ktoré mal v úmysle žalobca na svojich pozemkoch stavať, konkrétne išlo o tzv. chaty pre pastiera. So žalobcom sa dohodli, že v jeho mene bude žalovaný požadované záležitosti vybavovať, komunikovať s úradmi, pripravovať podklady, technické správy, projektové dokumentácie a zároveň ho bude zastupovať ako investora pred príslušnými inštitúciami. Zároveň ho žalobca poveril vyhľadávať perspektívnych kupcov na pozemky žalobcu, čo žalovaný aj vykonával a zabezpečoval obhliadky, všetko na svoje náklady. Za túto prácu v prospech žalobcu nikdy nedostal žiadnu finančnú odmenu. Dohodli sa, že to bude zohľadnené v ponížení pôžičky ako jeho pohľadávka voči žalobcovi, nikdy sa však nerozprávali o konkrétnej hodnote tejto práce, čo žalovaného neznepokojovalo, pretože vzťahy medzi ním a žalobcom boli maximálne korektné. Približne v marci 2022 ho žalobca požiadal o vrátenie časti pôžičky vo výške 50.000 eur. Dohodli si stretnutie, kde žalovaný dňa 2.5.2022 v hotovosti vrátil požadovanú sumu 50.000 eur bez podpisu príjmového dokladu prípadne svedka, pretože nemali problémy so vzájomnou dôverou. Po skončení stretnutia mu žalobca poslal sms „Ďakujem za čiastočné splatenie pôžičky vo výške 50.000,- Eur. B. C.“. Počas stretnutia len do žalobcovho originálu zmluvy o pôžičke dopísali poznámku, že ku dňu 2.5.2022 je splatených 50.000 eur, čo obaja svojimi podpismi potvrdili. Žalovaný svoj originál zmluvy o pôžičke nemal so sebou, čiže tento dovetok nimi podpísaný sa nachádza len na žalobcovej zmluve o pôžičke. Na fotokópii zmluvy o pôžičke, ktorá mu bola doručená zo súdu, táto skutočnosť nie je uvedená a žalovaný predpokladá, že pri kopírovaní tohto dokumentu bola táto dopísaná časť zámerne skrytá. Domnieva sa, že k zamlčaniu zo strany žalobcu došlo najmä preto, aby nebolo súdu zrejmé, kedy došlo k splácaniu pôžičky, po akých častiach a v akej výške. S tým priamo súvisí aj tvrdenie žalobcu o predaji nehnuteľností 1 až 6, kde sa snaží navodiť dojem, že v čase predaja týchto nehnuteľností žalovaný nemal záujem splatiť žalobcovi pôžičku, no opak je pravdou. K prevodu nehnuteľností žalovaný pristúpil nasledovne: nehnuteľnosť 1 - 15.11.2021, nehnuteľnosť 2 - 12.7.2021, nehnuteľnosť 3 - 23.6.2021 - darovacia zmluva, nehnuteľnosť 4 - 30.3.2022, nehnuteľnosť 5 - 8.4.2022, nehnuteľnosť 6 - 26.8.2022. Pôžičku, ktorú žalobcovi začal splácať, žalovaný sčasti financoval aj z predaja predmetných nehnuteľností, preto nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že by predajom časti nehnuteľného majetku ohrozil svoje záväzky voči žalobcovi, prípadne, že by toto konanie malo znaky zbavovania sa majetku, aby tým ohrozil uspokojenie dlhu voči žalobcovi. Z časového sledu je zrejmé, že nehnuteľnosti 1-6, ktoré mal vo výlučnom vlastníctve, boli predané pred a v čase splácania pôžičky. Žalobca zamlčal, že počas stretnutia dňa 2.5.2022 žalovaný žalobcu upozornil, aby doriešili aj odmenu za prácu žalovaného, a teda ustálili sa na výške pohľadávky, ktorá žalovanému voči žalobcovi vznikla za vykonanú prácu v prospech žalobcu, na čo odpovedal, že si to rozmyslí a v rozumnom čase mu dá návrh o akú sumu zmluvu o pôžičke znížia.

19. Žalovaný ďalej uviedol, že z priložených dokumentov je zrejmé, že žalovaný pokračoval vo vykonávaní práce v prospech žalobcu. Žalobca ho následne požiadal o ďalšiu splátku pôžičky, a to vo výške 20.000 eur, ktoré mu dal 10.000 eur v hotovosti, ale keďže už nemal dobrý pocit z toho, že žalobca stále nereflektoval na požiadavku o vyúčtovanie aj práce žalovaného v prospech žalobcu, poslednú splátku mu už nedal v hotovosti, ale ako vklad na účet, ktorý mu žalobca dal, vedený v J. F. M. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, kde do poznámky uviedol „splatené 70 000 eur“, a to dňa 20.6.2022. Ešte niekoľkokrát žiadal žalobcu osobne i telefonicky, aby si ustálili výšku vzniknutej pohľadávky a hodnotu práce, ktorú žalovaný vykonával v záujme žalobcu, ale z jeho strany nebola žiadna odpoveď, len sa dožadoval vrátenia ďalšej časti pôžičky, čo ale žalovaný odmietol, kým nebudú mať dohodnutý jasný zostatok pôžičky vzhľadom na ich dohodu. Ak by započítali pohľadávku žalovaného voči žalobcovi do zostatku pôžičky, je viac ako pravdepodobné, že by bola pôžička už splatená. Preto odmietol ďalšie plnenie prác v prospech žalobcu. Žalobcovi vyplatil čiastku, o ktorú ho požiadal, a to až do výšky 70.000 eur z celkovej výšky dlžnej sumy 110.000 eur. Nehnuteľnosti, ktoré žalobca označil, mal žalovaný vo vlastníctve a následne ich predal práve v čase, keď vyplácal časti pôžičky, ktorú mal voči žalobcovi. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný nemá záujem o splnenie zostatku záväzkov voči žalobcovi a naopak realizuje úkony, ktorými sa zbavuje svojho majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu, nemá opodstatnenie a je nelogické aj vzhľadom na časový sled udalostí, ktorý žalobca zámerne nespomína.

20. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. K. zapísaných na LV č. XXXX, pozemok - parcela registra „C“ KN parc. č. 10162/12 zastavané plochy nádvoria o výmere 807 m², pozemok - parcela registra „C“ KN parc. č. 10162/35 zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXXX stojaci na parcele registra „C“ KN, parc.č. 10162/35, žalovaný uviedol, že tento rodinný dom, kde žalovaný v súčasnosti žije so svojou manželkou a deťmi, žalobca veľmi dobre pozná. Nie raz sa dožadoval, či by nechcel dom predať. Žalobca v tom čase vedel, že manželka žalovaného má súdne spory so svojim bývalým partnerom, ktoré sa týkali aj ich rodinného domu. Žalobca mu niekoľkokrát ponúkal, že mu pomôže zariadiť, aby súdne spory dopadli v ich prospech a keď veci dopadnú dobre, mal by o dom záujem a mohli by sa dohodnúť. Keďže to nebolo prvýkrát, keď od žalobcu počul riešenia a názory na hrane zákona, snažil sa ich stretnutia minimalizovať. Na základe tejto skúsenosti sa žalovaný domnieva, že žalobca napriek tomu, že si je vedomý pohľadávky žalovaného voči jeho osobe, túto skutočnosť zamĺchal zámerne a cielene sa zameriava na nehnuteľnosť, o ktorú prejavil sám záujem, pričom vie, že nie je a nebude na predaj. Preto sa takýmto spôsobom pokúša aspoň o zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia, a to na základe jeho nepravdivých tvrdení o výške zvyšku pôžičky.

21. Podľa žalovaného, žalobca uviedol taktiež nepravdivú informáciu, ktorá sa týka úveru poskytnutého L. F. M., v prospech ktorej je na nehnuteľnosti zriadené záložné právo. Týmto úverom žalovaný prefinancoval predchádzajúci hypotekárny úver, ktorý mala na rodinný dom manželka žalovaného a zároveň vyplatil spotrebné úvery. Takouto konsolidáciou rodinných financií si zabezpečil nižšiu mesačnú splátku, pretože v tomto období nastupoval s najmladšou dcérou na materskú dovolenku. Za nepravdivé označil žalovaný aj ďalšie tvrdenia, že žalobcovi nie je známa informácia svedčiaca o tom, že by žalovaný bol zamestnaný na trvalý pracovný pomer, a preto zrejme nie je možné očakávať, že bude schopný splatiť pohľadávky voči žalobcovi zo svojich príjmov, ale výlučne len predajom svojho majetku. Žalobca vedel, kde žalovaný pracoval a aký mal mesačný príjem. Tvrdenie, že jediný spôsob ako splatiť pôžičku prichádza do úvahy jedine predaj majetku, je klamstvo. Ako dôkaz žalovaný predložil potvrdenie o výmere výšky materskej dávky, ktorá sa počíta z hrubej mzdy za predchádzajúce obdobie, v tomto prípade jeden kalendárny rok. K tvrdeniu žalobcu, že v prípade predaja nehnuteľnosti 7 bude uspokojená len pohľadávka v prospech L. F. M., žalovaný uviedol, že žalobca nemá žiadny relevantný dôkaz svojho tvrdenia, že by žalovaný mal v úmysle túto nehnuteľnosť predávať. Žalovaný nemá a nemal v úmysle predávať túto nehnuteľnosť. Vlastníkom tejto nehnuteľnosti je od roku 2016 a predtým ju vlastnila jeho manželka niekoľko rokov. Žalobca má tiež informáciu, že okrem nehnuteľnosti 7 je žalovaný i podielový spoluvlastník v podiele 1/2 pozemku parc. č. 2571/10 výmere 542 m², LV č. XXX, kat. úz. C.. Čo sa týka huteľného majetku, žalovaný vlastní motorové vozidlo Mercedes, ktoré používa a keďže niekoľkokrát na tomto vozidle prišiel aj na stretnutia so žalobcom a o tomto vozidle sa niekoľkokrát rozprávali, jeho tvrdenia, že nevlastní žiadny iný hmotný ani nehmotný majetok sú nepravdivé.

22. Žalovaný ďalej uviedol, že sa nevyhýba splateniu pôžičky, ale v prvom rade je potrebné ustáliť samotnú existenciu zostatku pôžičky a ak taký existuje, v akej výške. V konaní vo veci samej je potrebné

skúmať existenciu samotnej pohľadávky, prípadne jej výšku, pretože žalobca do dnešného dňa neurobil žiadne kroky k započítaniu pohľadávky, ktorá žalovanému voči žalobcovi vznikla do výšky pôžičky tak, ako sa dohodli vzhľadom na vykonávanú prácu v prospech žalobcu. Podľa žalovaného je zrejmé, že predbežné osvedčenie existencie finančnej pohľadávky je sporné a výška uplatňovanej pohľadávky má zásadný význam pre zisťovanie primeranosti rozsahu prípadne zriadeného záložného práva.

23. Ku konštatovaniu súdu prvej inštancie, že podielové spoluvlastníctvo žalovaného na nehnuteľnosti na LV XXX v kat. úz. C., nemožno považovať za dostatočný majetok vzhľadom na pohľadávku žalobcu, žalovaný považoval za otázne, či tento nehnuteľný majetok nebude dostatočnou zábezpečkou pre výšku pohľadávky žalobcu, keď sa ustáli jej výška alebo samotná existencia pohľadávky žalobcu v konaní vo veci samej. K poukazu súdu prvej inštancie na nepriaznivé hospodárske výsledky v spoločnostiach G., I. a A., I., kde je žalovaný spoločníkom, žalovaný dodal, že bol za posledné roky zamestnaný na trvalý pracovný pomer a jeho príjmy teda pochádzali z pracovného pomeru a nie zo zisku spoločností, kde je spoločníkom. Zároveň má v osobnom vlastníctve aj motorové vozidlo značky Mercedes. Žalovaný nesúhlasil ani s konštatovaním súdu, že bola zároveň osvedčená hrozba zbavovania sa majetku, keď napriek tomu, že v zmluve o pôžičke bol vyjadrený záujem zabezpečiť pohľadávku žalobcu zo zmluvy o pôžičke záložným právom k nehnuteľnosti - pozemok parc. č. 1385/2 a 1386/5 v k.ú. I. L., tieto nehnuteľnosti boli podľa LV č. XXXXX prevedené kúpnu zmluvou na tretie osoby, avšak dlh splatený nebol, pretože žalovaný objasnil z akého dôvodu prišlo k predaju predmetného pozemku a navyše s vedomím žalobcu.

24. Žalovaný mal za to, že žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žiadnym relevantným spôsobom neosvedčil existenciu obavy z ohrozenia exekúcie, pretože poukazuje len na prevody vlastníckych práv žalovaného k nehnuteľnostiam a tieto označuje ako úmysel zbavovať sa majetku, a tak ohroziť právo žalobcu na uspokojenie pohľadávky. Aj v prípade, že tvrdenia žalobcu sú pravdivé, čo žalovaný považuje v kontexte časového sledu predaja nehnuteľného majetku a splácania pôžičky za vylúčené, nebola by táto skutočnosť dôvodom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Vzhľadom na to, že žalobca zamíchal pohľadávku, ktorá vznikla žalovanému voči žalobcovi, mal žalovaný na základe predložených dôkazov za preukázané, že nie je ustálená výška zostatku pôžičky a ani skutočnosť, či pôžička už nebola splatená, a to započítaním pohľadávky žalovaného do zostatku pôžičky žalobcu. Preto mal žalovaný za to, že žalobca nesplnil ani jednu z taxatívne vymenovaných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

25. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol odvolanie žalovaného odmietnuť, eventuálne uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Mal za to, že odvolanie žalovaného neobsahuje označenie uznesenia, proti ktorému odvolanie smeruje, ani údaj o tom, v akom rozsahu žalovaný rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda, no predovšetkým neobsahuje špecifikáciu odvolacích dôvodov, z akých žalovaný považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne.

26. K obsahu odvolania žalobca uviedol, že sa plnom rozsahu stotožňuje s uznesením súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že žalovaný niekoľkokrát navrhoval žalobcovi zriadenie záložného práva, avšak žalobca mal údajne trvať na tom, že to nie je nutné, dôkazom čoho má byť údajne aj to, že žalobca žalovaného nikdy nevyzval na zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti 1 a ani z tohto dôvodu neodstúpil od zmluvy o pôžičke. Zmluvu o pôžičke v celom jej rozsahu koncipoval žalovaný, a to vrátane ustanovenia týkajúceho sa zriadenia záložného práva. Žalobca si v tejto súvislosti pri uzatvorení zmluvy o pôžičke neuvedomil, že samotná textácia tejto povinnosti žalovaného v zmluve o pôžičke nie je sama o sebe spôsobilá k zápisu záložného práva v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam 1 vo vlastníctve žalovaného, ako ani to, že zriadenie záložného práva na základe tohto ustanovenia zmluvy o pôžičke (tak, ako ho naformuloval žalovaný) nemožno od žalovaného vynútiť. Keďže v tom čase bol žalobca opakovane zo strany žalovaného ubezpečovaný, že mu bude pôžička vrátená v stanovenom termíne splatnosti, dôveroval týmto prísľubom žalovaného a nerealizoval žiadne právne kroky na dodatočné zabezpečenie svojej pohľadávky voči žalovanému. Zmluva o pôžičke žiadne ustanovenie, ktoré by umožňovalo žalobcovi odstúpiť od zmluvy o pôžičke z dôvodu nedodržania predmetnej podmienky zo strany žalovaného, neupravuje, čoho si je žalovaný vedomý, preto žalobca považoval toto tvrdenie žalovaného za neopodstatnené.

27. Žalobca nesúhlasil ani s tvrdeniami žalovaného, v zmysle ktorých mal žalobca údajne súhlasiť s tým, aby žalovaný finančné prostriedky získané predajom nehnuteľností 1 na jar roku 2022 namiesto na účel

splatenia pôžičky žalobcovi použil na účel kúpy iných nehnuteľností, a mal za to, že tieto sa nezakladajú na pravde a nemajú oporu v dôkazoch a zároveň absentuje dôvod, prečo by tak žalobca konal. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť v zmysle zmluvy o pôžičke zriadiť záložné právo k nehnuteľnostiam 1 v prospech žalovaného. Toto nesplnenie jeho prísľubu žalobcovi mu napokon aj vyhovovalo pri predaji nehnuteľností 1, ktorý mohol zrealizovať bez súhlasu a vedomosti žalobcu. Žalovaný o skutočnosti, že predmetné nehnuteľnosti predal, žalobcu vôbec neinformoval. Na udelenie súhlasu s týmto postupom žalovaného žalobca nemal žiaden dôvod, pretože v danom čase nebola zo strany žalovaného pôžička splatená ani len sčasti. Pokiaľ by žalobca vedel vopred o plánovanom predaji nehnuteľností 1 a pokiaľ by aj hypoteticky súhlasil s využitím finančných prostriedkov získaných týmto predajom na iné účely ako splatenie pôžičky, potom by celkom logicky požadoval minimálne zriadenie záložného práva v prospech žalobcu k nadobúdaným nehnuteľnostiam, aby si tak aspoň dodatočne zabezpečil svoju pohľadávku voči žalovanému.

28. Za nepravdivé považoval žalobca aj tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého mal v čase, kedy sa rozhodol nerealizovať výstavbu na nehnuteľnostiach 1, z dôvodu, že disponoval finančnými prostriedkami, ktoré mal pôvodne určené na výstavbu a ktoré by postačovali na úhradu pôžičky v celosti, údajne navrhnuť žalobcovi, že mu splatí pôžičku v celosti, avšak žalobca mal údajne uviesť, že finančné prostriedky v danom čase nepotrebuje a dá žalovanému včas vedieť, ak bude potrebovať pôžičku vrátiť. Žalobca pripomenul, že medzi žalobcom a žalovaným nikdy nedošlo k uzatvoreniu žiadneho písomného dodatku k zmluve o pôžičke, na základe ktorého by boli modifikované akékoľvek podmienky poskytnutia či vrátenia pôžičky, rovnako však žalobca ani ústnou formou nedeclaroval svoj súhlas so zmenou týchto podmienok, ani sa na zmene týchto podmienok so žalovaným nikdy nedohodol. Vyjadrenia žalovaného v danej súvislosti považoval žalobca za rozporuplné, pretože žalovaný na jednej strane uvádza, že z dôvodu, že nerealizoval výstavbu rodinného domu na nehnuteľnostiach 1 disponoval finančnými prostriedkami, ktoré mu umožňovali splatiť pôžičku v celosti, ďalej uvádza, že získal ďalšie finančné prostriedky predajom nehnuteľností 1, ktoré investoval do kúpy ďalších nehnuteľností, avšak napriek tomu, že naďalej podľa vlastných vyjadrení disponoval finančnými prostriedkami (finančné prostriedky určené pôvodne na výstavbu rodinného domu), ktoré v celom rozsahu postačovali na vrátenie pôžičky, pôžičku z týchto prostriedkov neuhradil ani sčasti a tieto použil zrejme na neznámy účel, napriek skutočnosti, že v danom čase evidoval záväzok voči žalobcovi z titulu poskytnutej pôžičky v celkovej výške 110.000 eur.

29. K žalovaným tvrdenej činnosti v prospech žalobcu zo strany žalovaného, nároku žalovaného na odmenu za realizáciu týchto činností a údajnej dohode o ponížení výšky pôžičky vo vzťahu k údajnej odmene, žalobca uviedol, že žalovaný pre žalobcu realizoval niektoré čiastkové úkony súvisiace s pozemkami v oblasti I. L., avšak jednalo sa vo vzťahu k celkovému rozsahu potrebných úkonov o marginálne úkony, ktoré boli navyše už vyporiadané medzi stranami osobitne a nemali žiaden súvis so zmluvou o pôžičke, či záväzkom žalovaného na jej vrátenie a zaplatenie dohodnutého úroku. Tieto tvrdenia žalovaného sú podľa žalobcu v celom rozsahu nepravdivé, účelové a nie sú podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi. Vo vzťahu k dokladom, ktoré na margo týchto svojich tvrdení predložil žalovaný, žalobca uviedol, že žalovaný zrejme účelovo predložil len výňatky (časti) týchto dokumentov a nepredložil konajúcemu súdu časti týchto dokumentov, v rámci ktorých dotknuté orgány vyzývali na odstránenie nedostatkov predloženej dokumentácie, resp. vytykali predkladateľovi iné vady, pre ktoré nebolo možné z ich strany vo veci konať a rozhodnúť. Zdôraznil, že medzi žalobcom a žalovaným nikdy nebola v písomnej ani v ústnej forme dojednaná žiadna dohoda, v zmysle ktorej by žalovanému patrila za ním tvrdené činnosti akákoľvek odmena, ktorú by mu bol žalobca povinný uhradiť, resp. ktorú by mali strany v konečnom dôsledku zohľadniť tým spôsobom, že by mala byť suma pôžičky o túto „odmenu“ alikvotne ponížená.

30. Žalobca tiež považoval za nepravdivé tvrdenia žalovaného, v zmysle ktorých mal žalobca údajne zamlčať súdu čiastočné úhrady pôžičky realizované zo strany žalovaného. Žalobca v podanom návrhu uznal čiastočné úhrady žalovaného v celom ich rozsahu, aký uvádza aj žalovaný, teda v rozsahu 70.000 eur. Nebolo mu preto zrejme, aký účel žalovaný uvedenou argumentáciou sleduje, resp. čo sa ňou snaží spochybníť v prípade, ak žalobca nijakým spôsobom nespochybnuje žalovaným vykonané úhrady. Pokiaľ sa žalovaný prostredníctvom uvedených tvrdení snaží navodiť dojem o údajnom nečestnom či účelovom konaní žalobcu, žalobca uviedol, že žalobca ešte aj v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu prejavil ústretovosť voči žalovanému a neuplatnil si všetko jemu patriace príslušenstvo pohľadávky z titulu pôžičky, kedy si žalobca úroky z omeškania so splatením dlžnej sumy

uplatnil až odo dňa nasledujúceho po dni podania návrhu na vydanie platobného rozkazu a nie odo dňa vzniku omeškania, hoci mal na tieto zákonný nárok.

31. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného, ktorými sa snaží spochybníť existenciu dôvodnej obavy z ohrozenia exekúcie na vymoženie pohľadávky žalobcu, resp. snaží tvrdiť existenciu iného majetku a príjmov žalovaného, z ktorých by bolo možné uspokojiť pohľadávku žalobcu, žalobca uviedol, že žalovaný tieto svoje tvrdenia nepreukázal žiadnymi relevantnými dôkazmi. Pokiaľ žalovaný tvrdí určité okolnosti, ktoré majú existovať v jeho súkromnej/majetkovej sfére, nie je úlohou konajúceho súdu ani úlohou žalobcu, aby namiesto žalovaného plnil úlohu vyhľadávaciu a zhromažďoval a predkladal dôkazy na podporu tvrdení žalovaného.

32. Žalobca nespochybňoval vykonanie čiastočných úhrad pôžičky zo strany žalovaného, avšak spochybňoval a spochybňuje postup žalovaného, ktorý napriek realizovanému scudzeniu nehnuteľností 1 – 6 a nepochybnému získaniu značných finančných zdrojov z predaja nehnuteľností, nere realizoval splatenie pôžičky žalobcovi v celosti, ale takto získané finančné prostriedky použil na iný nešpecifikovaný účel, hoci si bol vedomý svojej platobnej povinnosti voči žalobcovi. Žalovaný nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by bližšie objasňoval okolnosti uzatvorenia jednotlivých scudzovacích zmlúv a ich konkrétne zmluvné podmienky, predovšetkým však výšku kúpnej ceny dojednanú a vyplatenú za tú – ktorú nehnuteľnosť. Uvedený postup žalovaného nemožno vyhodnotiť inak ako účelový postup.

33. Žalovaný odvoláciu repliku nepodal.

34. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, súc pritom viazaný skutkovým a právnym stavom v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo vyhovujúcom výroku I. vecne správne, a preto boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v tejto časti.

35. Keďže zvyškovo zamietajúci výrok II. nebol napadnutý odvolaním žiadnej zo strán, je uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti právoplatné a nebolo preto predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

36. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predostreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie v rozsahu nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v podiele 1/1, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. K., vedenom Okresným úradom Piešťany, katastrálny odbor, a to ku stavbe - rodinný dom súpisné č. XXXX postavený na parcele registra „C“ č. 10162/35.

37. Podľa § 343 ods. 1 až 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

38. Podľa § 344 ods. 1 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

39. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (pozn. a teda i o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia) má povahu osvedčovania. Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie

neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števec M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

40. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo bola judikovaná s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo neuspokojenia pohľadávky veriteľa. Vzťah medzi neodkladnými a zabezpečovacími opatreniami je vyjadrený v § 324 ods. 3 CSP. Zabezpečovacie opatrenie má prednosť pred neodkladným opatrením, ktoré sa nariadi iba za predpokladu, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Ide teda o vzťah subsidiarity neodkladného opatrenia k zabezpečovaciemu opatreniu. Regulyovanie vzťahov prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia má vždy prednosť pred reguláciou vzťahov neodkladným opatrením.

41. Z ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že základným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na ktoré sa primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení obsiahnuté v § 324 a nasl. CSP, je obava veriteľa, že exekúcia bude ohrozená. Základným účelom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia preto je zvýšiť vymožitelnosť peňažnej pohľadávky a obmedziť priestor dlžníka (resp. ručiteľa) na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné postihnúť exekúciou. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia súdom sa v podstate jedná o sudcovské záložné právo, ktoré má povahu riadneho záložného práva podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré v prípade plurality záložných veriteľov garantuje záložnému veriteľovi relevantné poradie. K výkonu môže veriteľ pristúpiť až po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým mu bude zabezpečovaná pohľadávka priznaná.

42. Dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva, teda odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. V prípade zabezpečovacieho opatrenia, ktoré slúži zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie, potom zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne, by mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti. Hoci existencia takejto obavy nie je prítomnou vždy, na jej prítomnosť však nemožno usudzovať iba z vyvíjania aktivít zo strany povinnej osoby, týkajúcich sa jej majetku v smere zbavenia sa ho, ale aj z iných faktorov podmieňujúcich schopnosť splnenia povinnosti, o ktorú v konaní ide. Existenciu obavy z ohrozenia exekúcie je tu potrebné vnímať aj v širších súvislostiach.

43. V rámci konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (i zabezpečovacieho opatrenia s poukazom na § 344 CSP) súd najmä s ohľadom na pomerne krátku lehotu na rozhodnutie o ňom, ktorá nevytvára priestor na plnohodnotné dokazovanie, zisťuje relevantné skutočnosti zjednodušeným procesným postupom; vychádza pritom z návrhu a zohľadňuje výpovednú hodnotu pripojených listín. Súd teda spravidla pojednávanie na prejednanie návrhu nenariaďuje, a rovnako tak nevykonáva ani výsluch strán a návrh nezasiela na vyjadrenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje. Všetky rozhodujúce skutočnosti súd zisťuje z návrhu a jeho príloh bez procesnej účasti protistrany, čo prirodzene kladie zvýšené nároky na objektívnu presvedčivosť návrhu. Spôsob rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného/ zabezpečovacieho opatrenia síce určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide o zásah legitímny a zákonný, keďže cieľom takejto právnej úpravy je i prevencia zmarenia účelu neodkladného/ zabezpečovacieho opatrenia subjektom, proti ktorému návrh smeruje. Navyše CSP zakotvuje v tejto súvislosti aj kompenzačný nástroj, ktorý vyvažuje legitímne znevýhodnenú pozíciu subjektu, proti ktorému neodkladné/ zabezpečovacie opatrenie smeruje, a to osobitnú zodpovednosť navrhovateľa za škodu a inú ujmu spôsobenú neodkladným/ zabezpečovacím opatrením (§ 340 CSP).

44. Z obsahu spisu vyplýva, že peňažná pohľadávka žalobcu bola na účely rozhodnutia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia dostatočne osvedčená. Poskytnúť ochranu nemožno len zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku. V prejednávanej však nevznikli pochybnosti o existencii pohľadávky, keď žalovaný pohľadávku žalobcu v sume istiny 30.000 eur spolu s úrokom v sume 10.000 eur právne relevantným spôsobom nespochybnil. Pokiaľ žalovaný poukazoval na čiastočné splatenie pôžičky z jeho strany, túto skutočnosť žalobca zohľadnil už pri podaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. I podľa názoru odvolacieho súdu žalobca predloženými listinnými dôkazmi hodnoverne osvedčil existenciu svojej peňažnej pohľadávky voči žalovanému. V prípade zabezpečovacieho opatrenia ide o procesný inštitút, ktorý má dočasný charakter, a aj preto súd nie je pred jeho nariadením povinný zisťovať všetky konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné verifikovať pri vydávaní rozhodnutia vo veci samej /porov. I. ÚS 358/2021 (Zb. 95/2021)/. Zároveň možno konštatovať, že žalovaný pohľadávku uplatnenú žalobcom uznal, keďže si uplatnil svoju pohľadávku na započítanie, a to titulom prác, ktoré pre žalobcu vykonal. Žalovaný v tejto súvislosti nedôvodne namietal, že hodnota žalobcom uplatnenej pohľadávky by bola nižšia, resp. by zanikla, v dôsledku započítania jeho vzájomnej pohľadávky voči žalobcovi, keďže tieto nedostatočne osvedčené skutkové tvrdenia a zároveň žalobcom i popreté bude potrebné posúdiť až v konaní vo veci samej. K osvedčeniu a dôvodnosti trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, sa prvoinštančný súd dostatočným spôsobom vyjadril a odvolacie námietky žalovaného (ktoré však ani riadne neosvedčil, keď len poukázal na jeho vzájomnú pohľadávku voči žalobcovi titulom prác, ktoré pre žalobcu vykonal, avšak bez uvedenia akejkoľvek hodnoty tejto vzájomnej pohľadávky) v tomto smere preto neboli dôvodné.

45. Za dôvodnú odvolací súd nepovažoval ani argumentáciu žalovaného o neosvedčení hrozby zbavovania sa majetku, keď žalovaný tvrdil, že z ním realizovaného predaja nehnuteľností financoval aj čiastočné splatenie pôžičky žalobcu, preto neohrozil svoje záväzky voči žalobcovi. Žalovaný však žiadnym spôsobom nepreukázal, či k prevodu nehnuteľností došlo za ekvivalentnú kúpnu cenu a navyše podstatou je, že nehnuteľnosti ako relatívne trvalé majetkové hodnoty boli scudzené (i keď odplatne), pričom kúpna cena za ne získaná v neznámej výške (ako likvidná majetková hodnota) môže byť použitá napr. i na úhradu iných záväzkov žalovaného, teda v čase prípadnej exekúcie už nemusí byť reálne postihnuteľná. Pokiaľ žalovaný tiež v odvolaní poukazoval na skutočnosť, že má príjem z materskej dávky a mal predtým príjem z pracovného pomeru, odvolací súd uvádza, že tieto skutočnosti nijako neosvedčujú, že tu obava z ohrozenia exekúcie prítomná nie je. Rovnako tak v prípade tvrdenia žalovaného o vlastníctve morového vozidla zn. Mercedes, žalovaný ani len netvrdil, a teda ani neosvedčil, aká by mala byť hodnota predmetného motorového vozidla. Obdobne poukaz žalovaného, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti (v podiele 1) zapísanej na LV XXX v kat. úz. C., nebol spôsobilý vyvrátiť správne skutkové zistenia súdu prvej inštancie, že okrem nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX pre k.ú. K. žalovaný nevlastní žiadny hodnotný majetok. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že bol daný dôvod zriadiť záložné právo na nehnuteľnom majetku žalovaného v prospech žalobcu, za účelom zabezpečenia jeho peňažnej pohľadávky voči žalovanému, keď existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, a to najmä s poukazom na výšku dlžnej sumy, nedostatok iného hodnotného majetku žalovaného a zaťaženie nehnuteľného majetku žalovaného záložným právom banky. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, obavu z ohrozenia exekúcie (ako podmienku pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia) je potrebné vnímať v širších súvislostiach. Samotná skutočnosť, že žalovaný prípadne nevykonáva ďalšie úkony smerujúce k spežaniu svojich nehnuteľností ešte neznamena, že tu obava z ohrozenia exekúcie neexistuje. Ochrana priznaná zabezpečovaním opatrením môže byť právne účinná a efektívna iba v prípade jej včasného nariadenia. Ak by mal žalobca čakať na okamih, kedy bude zjavné, že žalovaný sa začal svojim úmyselným konaním zbavovať majetku, a tým znižovať hodnotu svojho exekúciou postihnuteľného majetku, takáto ochrana by sa mohla minúť svojim účinkom. V prípadoch nakladania s vlastníckym právom k nehnuteľnostiam totiž treba zobrať do úvahy predovšetkým to, že ak by žalovaný ako povinný už urobil právny úkon smerujúci k zbaveniu sa vlastníctva, nie je tu prakticky žiadny rýchly a efektívny prostriedok schopný zabrániť, aby došlo aj k evidenčnej zmene vlastníckeho práva zápisom v katastri nehnuteľností. Práve preto len samotné uskutočňovanie faktických úkonov smerujúcich k zbavovaniu sa majetku povinnej osoby nemá na potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zásadný vplyv a ich absencia nemôže byť jediným kritériom pre hodnotenie splnenia podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

46. Pokiaľ ide o proporcionalitu navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, i v tomto smere súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že zriadením záložného práva v navrhovanom rozsahu

by tu bol zrejmy nepomer, pretože hodnota zálohu (rodinný dom s pozemkami) by niekoľkonásobne prevyšovala hodnotu zabezpečovanej peňažnej pohľadávky žalobcu (40.000 eur s prísl.). Odvolací súd má v zhode so súdom prvej inštancie za to, že v danej veci bolo namieste zriadenie záložného práva žalobcu v menšom rozsahu, a to iba k rodinnému domu (zaťaženému záložným právom banky), keď takýmto spôsobom bude pohľadávka žalobcu voči žalovanému zabezpečená v dostatočnom rozsahu, ale zároveň nebude bezdôvodne záložným právom zaťažený ostatný nehnuteľný majetok žalovaného. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že nebol splnený ani princíp proporcionality zabezpečovacieho opatrenia, pričom v tejto súvislosti opätovne poukazoval na jeho vzájomnú pohľadávku voči žalobcovi, ani táto odvolacia argumentácia nebola dôvodná, a to s ohľadom na žalovaným neosvedčenú existenciu a výšku vzájomnej pohľadávky.

47. Odvolací súd tiež zvažoval mieru ohrozenia práv žalobcu a riziko neuspokojenia jeho peňažnej pohľadávky uplatnenej v tomto konaní, najmä v súvislosti s výškou pohľadávky na jednej strane a mierou obmedzenia práv žalovaného v prípade nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ktorý aj po jeho nariadení naďalej zostáva vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, táto sa iba stáva zálohom za účelom zabezpečenia splnenia jeho peňažnej povinnosti do času dobrovoľného splnenia. Zároveň odvolací súd zvažoval i skutočnosť, či zriadením sudcovského záložného práva nebude žalovaný neprímerane obmedzený, pričom dospel k záveru, že zriadenie sudcovského záložného práva na majetku žalovaného v rozsahu uvedenom vo výroku I. napadnutého uznesenia nepredstavuje pre neho neprímerané obmedzenie. Navyše CSP zakotvuje v tejto súvislosti aj kompenzačný nástroj, ktorý vyvažuje legitímne znevýhodnenú pozíciu subjektu, proti ktorému zabezpečovacie opatrenie smeruje, a to osobitnú zodpovednosť navrhovateľa za škodu a inú ujmu spôsobenú zabezpečovacím opatrením (§ 340 CSP), čoho si musí byť žalobca pri podávaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vedomý.

48. Dodáva sa, že zabezpečovacie opatrenie a zásah do práv žalovaného nastúpi až vtedy, ak žalovaný nebude ochotný splniť, čo mu bude ukladať právoplatné súdne rozhodnutie, pretože zabezpečovacie opatrenie nepredstavuje materiálny zásah do práv žalovaného - neobmedzuje ho ani v užívaní, ani v nakladaní s nehnuteľnosťami, ku ktorým bolo zriadené sudcovské záložné právo.

49. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne potvrdil (keď všetky podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia boli splnené), a to vrátane vecne správneho závislého výroku III. o trovách konania odvolacími dôvodmi žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým.

50. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).